

Konuşamıyordu

– Oya GEDİK · 30 Aralık 2010

Üç harf ezberinde kalmış sadece

Suskundu...

A şkın ateşine tutulmuştu

Ş aşkındı dut yemiş bülbül gibi

K onuşamıyordu...

Utanıyordu, kimseye söyleyemiyordu

Seviyordu benzi çok solgundu

Şiirler yazmak istiyordu

Elleri tutmuyordu

A_bı hayatın narında

Ş arabın kevserini içmişti, yudumluyordu

K aybolmuştu Dünya'dan sarhoştı...

Ayakları yerden kesilmişti

Kış ortasında, menekşelenmişti gözleri

Dudağında kızıl gelinciklerle

Güneşi yakalamıştı

A ğlıyordu her gece

Ş afak sökene kadar

K irpikli gözleri rüya görmüyordu...

Eflatun beyaz bulutlarda dolaşıyor

Yıldızara elleriyle dokunuyordu

Ay ışığının gölgesine gizlenip

Dünya'yı seyrediyordu

A ynalarla dost olmuştu

Ş uh güzeliği solgundu

K ara sevdanın pençesinde...

Ve bir gün;

Aşık Veysel'e rastladı...

Dedi ki; Karanı ona'

İçmişsin aşkın şarabını, ben gibi

Leyla geziyorsun,

Gördün mü ?

Aynadaki güzelliğini

Tutulmuşsun sen konuşamıyorsun

Aşısın aşık, deli divane gibi!

Oya Gedik

İstanbul/ Kumburgaz